

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Szondák

Annyi helyen elhangzott már, hogy az ember röstelli leírni: soványabb lett az államkassza, s ha egyrészt általános életszínvonalunkra érkevények vagyunk, másrészt a városüzemelés, a városi élet kényelme fontos számunkra, munkahelyi és közéleti aktivitásunkra a jövőben nagyobb szükség lesz. Olyan tartalékainkat kell ügyünk szolgálatába állítani, mint az ésszerűség, a pontosság, a takarékoság, a társadalmi szorgalom, a jó együttműködés. A köznapi ember ezek tartalmát környezetében keresi és általában meg is leli valamilyen közhasznú akcióban, eredményes utánajárásban, értelmes magyarázatban.

Tavalyi dossziémban lapozgattam most, az év elején: ugyan, vajon mi maradt elintézetlen „személyes közügyeimből”. Személyes közügyön pedig azt értem, amivel a választópolgárok, mint tanácstagot, megkeresnek, nézzek utána, próbálják nyomatékot adni közérdekeknek, keressek feleletet értelmetlennek tetsző dolgokra. Annyi rutint már szereztem, hogy a „szó elszáll, az írás megmarad” — október közepén tehát ötrendbeli dolgokkal kerestem meg öt vállalat, intézmény vezetőjét ajánlott levélben. Megadtam a módját (kértem szépen és tisztelettel), s útjukra bocsátottam őket, mint aprócska szondákat, talán megmutatják, van-e fül a meghallgatásra és készség a megértésre, netán a leghasznosabbra: intézkedésre.

Az eredmény: 3-2. És becsülettel meg kell mondanom, nem vagyok túl keseredett. De még örömet is kikiabálom. Egy tanácstag sóhajtását — talán tudva, hogy megbízatása révén több száz tudóval lélegzik! — nemcsak hogy válasza méltatták, tisztelt határidőben, hanem megértésükkel és intézkedési készségükkel is tájékoztatták. Irántuk való tiszteletből megmondom: a Zöldért, a KISZÓV és a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat vezetőinek levele futott be a dossziémba. A tanácsaggal való együttműködési készségük, és ennél több: a lakosság működésükkel, városi jelenlétükkel összefüggő panaszainak, kéréseinek fogékony és határos mérlegelése derül ki a tárgyiszű és pontos válaszokból. S lehet, hogy meszeszemenő a következtetés, de ilyenkor terem a közügyeket felvállaló emberekben olyan meggyőződés, hogy érdemes témákat megmozgatni, mert vannak hozzá tenniakaró és tenniképes partnerek.

Es akkor a maradék két ügy? Persze, még csak három hónap telt el — ingerkedem magammal. Lehetőség, hogy annál a két vállalatnál nem ismerik a közérdekű bejelentésre adandó válasz határidejét. Bonyolult esetekre harminc napot, egyszerűbbekre ennél kevesebb időt memorizált erről az emlékezet. S bizony mondom, az Inगतlankezelő Vállalatnál nem volt idő egy kapukulcs-ügyre; a Szegedi Magas- és Mélyépítő Vállalatnál pedig az Arany János utca átépítésével összefüggő anomáliák megmagyarázására. El lehetne játszani a szavakkal, lehetne a tény fölött humorizálni vagy mennydörögni — ehelyett csak anynyi kívánczik az ember nyelve hegyére: éppen két tanácsai vállalat fityűl annak a testületnek az egyik képviselőjére, amely amúgy igazán gazdája is...

Remélem, érzékelhető, hogy nem személyi sértődés dolgozik bennem. A tanácsnoki beszámolómon föl lehet olvasni a „folyamodványt” és meg lehet mondani, hogy itt és itt válasza nem érdemesítették a lakosság kérdéseit vagy kéréseit. Csakhogy a lakosság nem kis vívódásokat vagy látványos csatákat akar, hanem ügyei iránti tiszteletet és illetékességet szerinti szolgálatot.

Elment tehát öt szonda — s visszajött három, becsületes, jó üzenettel. Másoknak talán rosszabb vagy jobb a statisztikájuk, még az IKV-val és az építő vállalatnál is, mert hiszen tudom én, hogy mi mindent, mennyi szép dolgot is fölirtak már ezek is a város táblájára. Szeretném hinni, hogy itt is valami adminisztrációs hiba vagy nagy ügyek lendülete jött közbe-sorba.

Hát, majd írok nekik újra.

Sz. Simon István

A Maroson

Felszakították a jégtorlaszt

A Maros magyarországi szakaszán, Ferencsallás határában a kemény hideg hatására mintegy 15 kilométer hosszúságban összefüggő jég-torlasz nehezítette az árhullám levonulását. Egyes helyeken két méter magasságban halmozódott fel a jégtömeg, hirtelen megemelve a folyó szintjét Makó városnál.

Az Alsó Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság tegnap, szombaton arról adott hírt, hogy két jégtörő hajó segítségével 11 kilométer hosszúságban sikerült felszakítani a folyó vastag jégpáncélját. Ennek eredményeként Makó város határában is gyorsult a lefolyás a Maroson, és megszűnt a vízszintnövekedés.

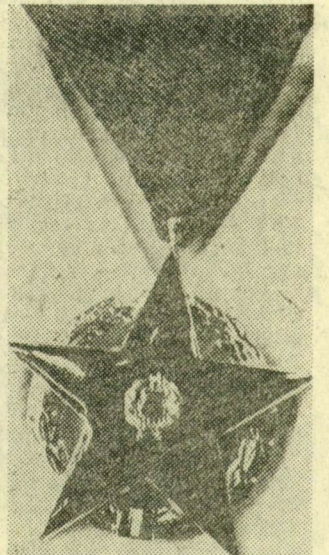
Továbbra is másodfokú árvízvédelmi és jégvédelmi készültséget tartanak a Maros magyarországi szakaszán, ahol szombaton is úgyszólván megállás nélkül dolgoztak a jégtörő hajók. Amennyiben még hidegebbre fordulna az időjárás és a víz ereje nem tudná elmozdítani a jégdugót, úgy robbantással nyitnak utat az összetorlódtól légnek, illetve a felhalmozódott víztömegnek. A jéggel való küzdelmet ma, vasárnap is folytatják.

Vörös Csillag Érdemrend a szegedi munkásőregységnek

Ünnepi gyűlés a Sportesarnokban

Az egységgyűlés elnöksége. Török József értékeli a végzett munkát

A kitüntetés

A munkásőrség alakulatai minden év elején ünnepi egységgyűlésen értékelik az elmúlt esztendőben végzett munkát, és határozzák meg a következő időszak feladatait. Az idei egységgyűléseknek különös jelentőséget ad, hogy egybeesnek a munkásőrség megalakulásának 25. évfordulójával. A szegedi Gera Sándor munkásőrség tegnap, szombaton tartotta meg ünnepi gyűlését az újszegedi Sportesarnokban. Az egységgyűlés a Himnusz hangjaival kezdődött, azután Mentés József, Jászai-díjas művész, a Szegedi Nemzeti Színház tagja mondotta el Váci Mihály Nem elég című versét. Dobó József köszöntötte az egység parancsnoksága és személyi állománya nevében a gyűlés valamennyi résztvevőjét, az elnökségben helyet foglalókat, köztük Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottságának titkárát, dr. Komócsi Mihályt, a Központi Bizottság tagját, a Csongrád megyei pártbizottság első titkárát, Török Józsefet, a szegedi városi pártbizottság első titkárát, Pilyinyi Sándort, a Munkásőrség Országos Parancsnokságának osztályvezetőjét, Koczka Ferencet, megyei munkás-örparancsnokot, Szabó Sándort, a Csongrád megyei tanács elnökét, Papp Gyulát, Szeged megyei város tanácsának elnökét, a szovjet hadsereg, a társ fegyveres testületek képviselőit, a jelenlevő párt- és gazdasági vezetőket. A jubileum alkalmából kitüntetett figyelem övezte a munkásőrség szegedi alapító tagjait, akik közül az elnökségben foglalt helyet Kelemen Sándor, dr. Benda Antal, dr. Turi Géza, Zina Lajos, Bite Vince, dr. Szilárd János, Bálint László és Kósó József.

Dobó József felolvasta az MSZMP Központi Bizottságának a megalakulása 25. évfordulóját ünneplő munkásőrséghez írott levelét, majd Török József lépett a mikrofonhoz.

Török József köszöntője

— A Magyar Szocialista Munkáspárt XII. kongresszusa és annak határozatai szellemében munkásőrségünk felelősséggel, fegyelmezetten teljesítette és teljesíti feladatát — kezdte beszédét az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára. — A párt XII. kongresszusán Kádár János elvtárs, a Központi Bizottság beszámolójában úgy fogalmazta meg a munkásőrség helytállását: „Elismerést érdemelnek a munkásörök, akik munkájuk becsületes teljesítésén túl, szabad idejükben részt vesznek a képzésben, a közrend, a közbiztonság védelmében. Munkásőrségünk, amelyet a társadalom megbecsülése övez, a jövőben is teljesítse önként vállalt kötelezettségét, álljon helyt a munkában, a munkásőrségi feladatok teljesítésében.”

Török József a továbbiakban értékelt a szegedi munkásörök elmúlt évben végzett munkáját. Megállapította, hogy jelentős fejlődött a parancsnoki tevékenység, a munkásöröl-

mány pedig felkészült feladatainak ellátására. Eredményesen hajtották végre az éves kiképzési tervben megjelölt feladatokat, jó eredményeket értek el a gyakorlatokon. Helytállnak a munkásörök munkahelyükön is, a munkaversenyben, példamutatóan dolgoznak a népgazdasági feladatok megoldása érdekében. Jól végzett munkájuk bizonyította, hogy tavaly a szegedi munkásöröknek több mint fele részesült munkahelyi elismerésben, kitüntetésben.

A következőkben megemlékezett az elmúlt huszonöt év legjelentősebb állomásairól, többek közt arról, hogy a szegedi munkásörök négy ízben nyerték el a „Megye legjobb egysége” címet a szocialista versenymozgalm keretében.

Szólott a következő időszak feladatairól is: „Pártunk XII. kongresszusa határozatának szellemében erősíteni kell a munkásőrség politikai egységét, a munkásörök helytállását, növelni a politikai érzékenységet, éberséget a mun-

kahelyen és a társadalmi élet minden területén. A munkásörök dolgozzanak úgy, hogy magatartásukkal környezetüket is pozitív irányba befolyásolják” — mondotta többek között. Végül az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottsága nevében köszönetet mondott a szegedi munkásörök helytállásáért. Külön köszöntötte azt a 14 családot, ahol az apa és fia is munkásör, s azokat az édesanyákat, akiknek több fia is munkásöri szolgálatot teljesít. Például Vörös Bálintné, akinek három fia, Tombác Ferencné és Mucsi Pálné, akiknek két-két gyermeke szolgál a munkásörökben és Priskin Sándorné, akinek férje és fia tagja a szegedi egységnek. Köszönetet mondott a lezserelő, tartalékállományba kerülő munkásöröknek, és köszöntötte azokat, akik most lesznek tagjai a szegedi munkásőregységnek.

Ezt követően Gyenes András, az MSZMP KB titkára köszöntötte a résztvevőket.

Gyenes András beszéde

Kedves Elvtársak! Öszinte örömmel veszek részt egységgyűlésükön, amelynek ünnepi jelentőségét ad az a körülmény, hogy ezekben a napokban emlékezünk meg a munkásőrség életrehívásának negyedszázados évfordulójáról. Szívvel köszöntöm a Gera Sándor munkásőregység valamennyi tagját, a meghívott elvtársakat, s átadom Önöknek a Központi Bizottság üdvözlését, legjobb kívánságait.

Kedves Elvtársak! Pártunk, népünk nagy utat tett meg 1956 válságos napjai óta, s országunk negyedszázados történelmének elválaszthatatlan része a munkásőrség tevékenysége. A dolgozó emberek fegyveres testülete abban az időszakban jött létre, amikor a párt politikájának torzulásait kihasználva a belső és a külső reakció koncentrált politikai és fegyveres támadást indított a munkás-

hatalom megdöntésére, a szocialista vívmányok felszámolására. Már az ellenforradalom nyílt fellépésének első napjától, 1956. október 23-ától sok százan jelentkeztek országszerte: munkások, parasztok, értelmiségiek, akik fegyvert kértek, csoportokat alakítottak az üzemek, gyárak, intézmények védelmére. A Budapesti Pártbizottság, Mező Imre elvtárs vezetésével aktív munkát fejtett ki a forradalmi érzelmű dolgozók harci mozgósítására, s felhívásában fegyverbe szólított „minden becsületes munkást, minden hazáját szerető fiatalot, minden kommunistát”.

Ezek a kezdeményezések azonban az ellenforradalmi támadás tetőpontján, az árulás, a forradalmi erők szétziláltsága következtében, ekkor még nem lehetnek eléggé hatékonyak és ütőképesek. A munkásőrség egész országra kiterjedő,

erőteljes szervezése csak 1956. november 3-át követően kezdődhetett el, miután a Kádár János elvtárs vezetésével létrejött új forradalmi központ a Szovjetunió katonai segítségével megindította az ellentámadást az ellenforradalom erőivel szemben.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Központi Bizottságának határozata alapján 1957. március közepéig az egész országban kialakultak a munkásőrség szervezeti keretei. Minderre nagy szükség is volt, hiszen 1957 tavaszán az ellenforradalom erői még aktív munkát végeztek, újabb akciókkal fenyegetőztek. Hátuk a „Márciusban újra kezdtük!” jelszavát. S bár ekkorra az erőviszonyok már véglegesen a forradalmi erők javára módosultak, e fenyegetéseknek bizonyos súlyt adott, hogy jelentős

(Folytatás a 3. oldalon.)